

да си представимъ по-ясно тоя новъ видъ стъкло, нека разкажемъ какви опити правятъ съ него. Взематъ една стъклена плоча, дебела 6 милиметра, чиито краища сж сложени на два стола. На срѣдата на плочата сѣдатъ трима мжже. Колкото и голѣма да е тая тежестъ, плочата не се строшава, а само се огъва. Следъ като се вдигне тежестъта, плочата се изправя пакъ, безъ да остане каква да е следа по нея.

Новото стъкло понася удари и тласъкъ, безъ да се повреди. Ако върху стъклената плоча падне стоманена топка отъ височина 3—4 метра, тя отскача отъ плочата, безъ да остави нѣкоя следа. Ако топката е много тежка и пада отъ по-голѣма височина, плочата може и да не издържи такава тежестъ, но тя нѣма да се разтроши, както обикновенитѣ стъкла, на остри парчета, но на безброй тѣпи зърна, голѣми до милиметъръ, които не могатъ да разраняватъ като обикновеното стъкло. Човѣкъ може да го държи свободно въ шепата си и да го мачка, безъ страхъ, че ще го порѣже.

Новото стъкло ще се употрѣбява въ разнитѣ видове коли, вагони, автомобили, аероплани и др. и ще замѣсти целолуиднитѣ стъкла, които при овехтяване потъмняватъ и губятъ прозрачността си.

Сахара се разхубавява. До преди нѣколко години Сахара бѣ огромна, еднообразна, страшна пѣсъчна пустиня. Само въ южнитѣ ѝ части имаше малко животь. Тамъ търгуваха арабски и мавритански търговци. Незначително число твърде смѣли африкански търговци се решаваха отъ време на време да тръгнатъ съ камили презъ Сахара, но тия хора винаги сж поставяли живота си въ опасностъ. Въ Сахара нѣма нито вода, нито живо сщество. Само рѣдкитѣ оазиси съ водни извори предлагатъ на уморения пѣтникъ почивка и свежестъ.

Но въ последно време инженеритѣ казватъ, че за тѣхъ прѣчки нѣма, и това тѣ сж доказали не веднажъ досега. И Сахара наскоро ще бжде разхубавена. Една частъ отъ огромната пустиня ще се превърне въ хубави селища съ палми, кжщи и дворци, хотели и гостилници.

Нѣколко английски и френски дружества увѣрять, че Сахара ще стане не само удобна за живѣне,